

Piatok 15. týždňa

Mt 12,1-8

Milosrdenstvo je viac ako obeta

Boh neprijme naše obety a sebazaprenia, pokiaľ my nebudeme schopní milosrdne prijať tých, ktorí to od nás očakávajú a potrebujú

Jedným z atribútov alebo vlastností Boha je milosrdenstvo. V čom spočíva milosrdenstvo Boha? V tom, že vidí našu biedu a chce nám v nej pomôcť, akoby to bola jeho vlastná bieda. Vidí hriechy, ktorých sa dopúšťame, a ktoré nás ťažia a chce nám ich odpustiť.

V takého Boha veríme. V Boha, ktorého milosrdenstvo je bez hraníc, pokiaľ ho my sami neodmietneme. V dnešnom evanjeliu Ježiš aj nám adresuje svoje slová milosrdenstva: „**Milosrdenstvo chcem, a nie obetu**“ (Mt 11,7).

Každý zákon i príkaz Boží buduje na nejakej pevnej hodnote a chráni ju. Zmysel prikázania však nespočíva v doslovnom uskutočnení litery, ale v duchu Zákona. Preto prikázanie nezaväzuje vtedy, keď jeho splnenie smeruje proti zmyslu Zákona, či bránilo dosiahnutiu vyšších hodnôt.

Milosrdenstvo a nie obetu. Z týchto slov môžeme pochopiť, akú hodnotu a na akom hierarchickom stupni je v Božích očiach milosrdenstvo. Boh si cení milosrdenstvo z našej strany viac, ako všetky naše náboženské úkony, či dodržiavania zákona. Možno je to pre nás mnohých novinka, ale je to tak. A prečo usudzujem, že je to novinka?

Pretože mnohí z nás sú schopní každý deň vysedávať v kostole, modliť sa, chodiť na sväté prijímanie, ale pritom opodiaľ sedí človek, ktorému nechcú odpustiť nič, čoho sa dopustil, možno už dávno a dávno to aj oľutoval. Prejav milosrdenstva je na bode mrazu. Samozrejme to je len jeden príklad a mohli by sme ich povedať ešte omnoho viac, ale musíme si priznať, že mnohokrát sme takí. Nedokážeme prejaviť kúsok milosrdenstva voči slabším, biednejším, hriešnejším, ale z kostola nás vyháňa kostolník štrnganím kľúčov. To nie je dobré. Každý z nás pozná skutky telesného a duchovného milosrdenstva, sú v každej modlitebnej knižke, učili sme sa ich na hodine náboženstva. A napriek tomu, že ich poznáme, uskutočnenie v praktickom živote nám častokrát zlyháva. A Boh jasne hovorí: „Milosrdenstvo chcem, a nie obetu.“

Nenahrádzajme si neschopnosť prejavov milosrdenstva účasťou na svätých omšiach, zachovávaním nedele, povrchným dodržiavaním prikázaní. Boh neprijme naše obety a sebazaprenia, pokiaľ my nebudeme schopní milosrdne prijať tých, ktorí to od nás očakávajú a potrebujú. Ak to zo svojou

vierou a spásou myslíme naozaj vážne, naučme sa byť milosrdní a učme sa to od Boha.

Sme predsa nedokonalí a dopúšťame sa voči Bohu a jeho zákonu mnohých prehreškov a vín, ale máme nádej, že vo svojom milosrdenstve nám ich odpustí. Skúsme teda nasledovať jeho príklad a prosme ho o štedrosť nášho srdca, aby naše srdce bolo celé preniknuté Jeho milosrdenstvom.

Amen.

WWW.EVANJELIUMSLOVAKIA.SK